

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 6.—
Negyedévre 2.50
Egy hónapra 1.—
Egyes szám 4 Kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
kiadóhivatal:**

Főpiac, a város-
házal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábas petít
sorunkint 5 kr-ával
számítatnak.

A fogyó félhold.

— október 25.

A keleti kérdés történetében érdekes esemény történt a múlt héten: megkezdődött a török helyőrség kivonulása Kréta szigetéről.

A török uralom fénykorába esik a sziget elfoglalása. 1645-től 1669-ig, tehát 24 esztendeig folyt a kemény harc Kréta birtokáért. A velenczések kétségbeesett hősiességgel védekeztek, a törökök törhetetlen kitartással támadtak; a tulnyomó erő végre győzött, 1669-ben elesett Kandia és ezzel a félhold került a kereszt helyére.

A török kétszázhuszonkilenc esztendeig uralkodott a sziget fölött, de alig tudta nyugalomban élvezni nehéz diadalának gyümölcsét, mert majdnem folytonosan harc dult a hóditó és a meghóditott között. Krétán szintén azzal a többféle előforduló jelenséggel találkozunk, hogy a vagyonos osztály anyagi érdekeinek kedvéért áttért a muzulmán hitre s ezek a renegát földbirtokosok lettek a keresztény lakosság legádázabb ellenségei. A lázadások egymást érték, Európa többször beavatkozott, a Fényes Kapu mindannyiszor reformot és autonómiát ígért, de sohasem tartotta meg szavát. Így fejlődtek az események lassankint odáig, hogy ma Európa egyszerűen kiveszi a szultán kezéből a szerencsétlen szigetet. Az egykoron virágzó, boldog földet, mint elpusztult, nyomorult sivatagot adja vissza a félhold a keresztnek.

Szinte matematikai kérelhetetlenséggel fogy a török birodalom. Európában már csak romjai vannak meg a néhai óriási hatalomnak és ezek a romok is állandó veszedelemben forognak. A Középtengeren egyik fontos pozíció a másik után vesz el; néhány évvel ezelőtt Ciprus került Angolország kezébe, ma pedig Krétáról távozik a félhold.

Mi marad a régi dicsőségből és nagyságból? Hiszen ha ez így megy tovább, előre kiszámíthatjuk, mikor omlik össze teljesen a félelmes Törökország. Lehetetlen, hogy ez a szomorú forgása a szerencsének eszébe ne jusson Abdul Hamidnak, mialatt ritka fénynyel és előzékenységgel ünnepli kitünő vendégét, a német császárt.

Az orosz közvélemény rendkívüli fontosságot tulajdonít I. Vil-

mos keleti utjának. Annyira, hogy attól tart, hogy ennek a kirándulásnak a révén egy csapással megszerzi Németország azt a befolyást a Keleten, a miért Oroszország évszázadok óta számlálatlanul áldozza az emberéletet és a rubelt a nélkül, hogy teljesen kielégítő eredményt tudott volna elérni.

Az európai érdek szempontjából bizonyára meglepéssel kell fogadnunk, ha a német politika jelentékeny szerepet tud játszani Konstantinápolyban. Imígyen bizonyosan segíteni fog utját állani olyan törekvéseknek, a melyeknek sikerét semmiesetre sem tarthatnók kívánatosnak. Hanem Törökország fölbomlását vajon megakadályozhatja-e a német császár és a szultán barátsága?

Ez a barátság előnyére válhatnék a roskadozó birodalomnak is, ha II. Vilmos befolyása reá tudná birni Abdul Hamidot, hogy megváltoztassa uralkodásának és kormányzásának nemcsak egész rendszerét, hanem egész szellemét is. De ki elég optimista arra, hogy lehetségesnek tartson ilyen mélyreható átalakulást a kizmet hazájában? A valószínűség az, hogy Törökországon II Vilmos barátsága és befolyása is képtelen segíteni. Kréta után egyéb tartományok fognak következni s a félhold addig fogy, a mig teljesen el nem tűnik az európai szemhatárról.

Diplomata.

— **Apponyi és az obstrukció.** A nemzeti párt a múlt hét végén három napon át tanácskozott a felett, hogy az obstrukcióval szemben milyen álláspontot foglaljanak el. A pártkörben mint értesülünk, heves viták folynak, annak következtében, mivel Apponyi gr. és néhány személyes híve ellenében a többség a késhegyig menő harc mellett nyilatkozott. A tanácskozások után a párt egy rövid kommunikét adott ki, melyből mit sem lehetett megtudni. A tanácskozások eredményére azonban élénk fényt vet az a tény, hogy Apponyi gróf nyomban Etelkordba utazott s máig se tért vissza, a miből azt következtetik, hogy alaposan összeveszett pártjával.

Szentiványi Árpádnak, a nemzeti párt alelnökének ma tartott Apponyit dicsőítő beszéde ugy hangzott, mintha ez lett volna a refrainja:

— Gyere haza Apponyi.

— A német császári pár keleti utazása.

Konstantinápolyi sürgöny jelenti: A német császári pár és a szultán tegnap délután harmadfél órakor nagy katonai pompa kifejtése mellett mentek Dolma-bagsdésbe és az összesereglett lakosság az egész ut mentén lelkesült „csokjasa” kiáltásokkal és tapssal üdvözölte őket. A Dolmabagsdésben adott

villásreggeli a kíséret, a német nagykövetség tagjai és a főméltóságok vettek részt. Azután cerele volt, mire a kíséret elbucsztak egymástól. A császári kíséret hajóra szállása ötödfél órakor kezdődött. A palotától a kikötőhelyig három szakasz katonaság állott zenekarral és zászlókkal sorfalat. Bucszásra megjelent a hadügyminiszter, a tengerészeti miniszter, számos tábornok és hadsegéd. Háromnegyed öt óra tájban lépett ki a palota kapuján a szultán, karonfogva vezetve a császárnét és utánuk Vilmos császár. Mialatt a főségek végigmentek a katonaság sorfala között, a zenekar a német himnuszt játszotta. A bucuzás rendkívül szives volt. A szultán többször meghajtotta magát a császárné előtt és ismételten kezét szoritott vele. Vilmos császár ismételt, hosszas kézzorítással bucuzott el a szultántól. Mikor a disz-kajik, amelyben a császári pár és legszűkebb kísérete foglalt helyet, a parttól elindult, a szultán eltávozott a kikötőhelyről. Mialatt a császári pár csónakon a „Hohenzollern” hajóhoz ment, a német telep tagjai, akik csónakon a német hajóraj közelében voltak, lelkesülten üdvözölték őket. A császári pár közeledtekor a „Hohenzollern” yachton, valamint a török hajókon a német és török matrózok csokjasa és hurráh-kiáltásai közben eldördültek az üdvözlő lövések. Öt óra már elmúlt, mikor a „Hohenzollern” és a „Hertha” elindult az ágyuk dörgése közben. A „Hella” már délelőtt elindult. A parton összegyűlt nagy sokaság lelkesült ovációkban részesítette a császári párt. Az Iszmir hadi hajó, amely Kamphoevener basa és a berlini török nagykövet megy nagy kísérettel, nemsokára szintén elindul. Az elutazás alkalmával, úgy mint a megérkezéskor, a dolmabagdsei palotán a császári lobogó és a galatai tornyon a német zászló leenggett. Az időjárás szép volt.

Országgyűlés.

Budapest, október 24.

Két névszerinti szavazás is „esábitgatta” a honatyákat, nem esoda, ha tíz órára tömve volt a folyosó.

De mindjárt az ülés elején történt valami. Az, hogy a két névszerinti szavazásból tüstént lett — három.

A dolog így történt. Amint Szilágyi Dezső elnök megnyitotta az ülést és Molnár Antal megkezdte a múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasását, Polónyi Géza felpattant:

— Nekem a jegyzőkönyv ellen két irányu észrevételem van. — Az egyik az, hogy az én indítványomnak, amelyet a múlt ülésen tettem a mely szerint Gajári Géza módosítása felett csak a napirend letárgyalás után határozzunk, nincs nyoma a jegyzőkönyvben, holott, az én tudomásom szerint, indítványom most is a Ház egyik jegyzőjének kezénél van. A másik panasgom az, hogy Tisza István grófnak a Hazszabályokra vonatkozó nyilatkozata nincs benne. Indítványozom, hogy a jegyzőkönyv kijavíttassék és ezennel írásban is beadom a pótlásokat.

A mulasztással megvádolt jegyzők keltek most szólásra,

Rakovszky István kijelentette, hogy ő Polónyi indítványát nem vette kezhez,

mert azt neki neki kezéhez nem adták. Most nála van ugyan, de csak úgy került hozzá, hogy ott találta a Ház asztalán egyéb iratok között.

Ezzel az egyik irány el volt intézve, a másikat is hamar elintézte a másik jegyző, Molnár Antal.

A házszabályok — mondá — csak a feltett kérdések és határozatok megemléztetését kívánják a jegyzőkönyvben s így Tisza István gróf nyilatkozatai abba bele nem kerülhettek.

Polónyi ekkor névszerinti szavazást kért a jegyzőkönyv kiigazítására.

Szilágyi Dezső a házszabályok értelmében elrendelte ezt és így a mára kitűzött két névszerinti szavazás — egy harmadik névszerinti szavazással kezdődött.

Fél tizenkettőre vége lett az első szavazásnak. Polónyival szavaztak 28-an, ellene 158-an.

Vége lett az első felvonásnak; következett a második névszerinti szavazás a Gullner Gyula indítványa felett, amely szerint a napirend tárgyalása szombatrol — mára halasztandó.

A második szavazásnak az lett az eredménye, hogy Gullner indítványa mellett 29-en szavaztak, ellene 161-en.

— Következik a harmadik névszerinti szavazás, jelenti Szilágyi, Horánszky indítványa felett, amely Gajári Géza módosításánk kinyomatását ajánlja.

Kihuzták a szavazási kezdő betűt.

— O : jelenti az elnök.

— Ora et labora! — mondja valaki, azután öt perc szünet multán megint névszerinti szavaz a Ház.

Az indítványt elvetették.

Egyéb nem történt.

A pestis áldozata.

— október 25.

Müller dr. meghalt. Áldozata lett az orvosi tudománynak, köteleességtudásnak. Halálának körülményei között tagadhatatlanul vannak olyan momentumok, amelyek a történetekért legalább részben az elhunytá háritják a felelősséget. De azért az ő sorsa tragikus volt.

A képzett, fiatal orvost a bécsi császári akadémia küldte ki a pestis tanulmányozására. Künn járt messze Indiában akkor, a mikor ott ezrével szedte ál-

dozatait a dögvész. Számtalanszor szemébe nézett a fekete halálnak, a mely azonban őt elkerülte: épségben egészségesen tért vissza hazájába. És éppen otthon, a hol biztonságban érezhette magát, elérte végzete.

Hogy a pestis színhelyén szerzett tapasztalt a tudomány számára földolgozhatatlan, kiegészíthetetlen, laboratóriumra volt szüksége. Elavult, régi kórházban, arra éppenséggel nem való helyiségben szorítottak neki helyet s melléje rendelték egy tudatlan, iszákos szolgát. A buzgó orvos mindezekkel nem törődve, csak a tudományos célt tartva szeme előtt, hozzá fog a munkához s a kelletténél mindenestre nagyobb merészséggel kísérletezik a veszedelmes fertőző anyaggal.

A szolga tudatlanságból, könnyelműségből megfertőzi magát, magába szedi a legborzasztóbb betegség csiréjét: megkapja a pestist. Müller dr. fölismerte a bajt, egy percig sem tágitott a beteg szolga ágya mellől, éjjel-nappal mellette volt, ápolta, igyekezett segíteni rajta. Ez az emésztő munka kimerítette, szervezete megviselte s így fogékonyává tette a fertőzésre. Csakis így érthető, hogy Müller is megkapta az irtózatot betegséget. Indiában több ezer pestises beteg körül forgolódott, számos pestises halottat maga boncolt és ott sértetlen maradt: az indiai járvány csak a tudóst érdekelte, a pestises beteg vagy halott az ő szemében ott csak objektum volt, a melyet megfigyelt, tanulmányozott, mert hiszen azért küldték oda. De most itthon más érzés bilineselte le Müller dr-t a szerencsétlen szolga betegágyához: a köteleességtudó, humánus orvos, önmagát nem kímélve, igyekezett szolgáján segíteni s a tudóst bánthatta, izgathatta az a tudat, hogy a veszedelem az ő laboratóriumából került ki, azért ő is felelős. A testi kimerültség mellett ez a lelki izgatottság is bizonyára hozzájárult ahhoz, hogy szervezetének kipróbált ellenálló képessége lefokozódott és termékeny talajjá változott a vészthozó csirák befogadására! A halott szolgát eltemették és az önfeláldozó orvos pár nap múlva követte őt a halálba.

S a milyen tragikus a tudós orvos sorsa, olyan bámulatra, tiszteletre méltó az ő viselkedése. Teljes tudatában elke-

rülhetetlen sorsának, mint igazi férfiú várta a halált és végső leheletéig szolgálta tudományát.

Hideg vérrrel figyelte meg önmagán a betegség előrehaladását, számlálta ütőerének lüktetését, mérte testének hőmérsékét és tapasztalatait nem a végét váró beteg, kétségbeesett közömbösséggel vagy nyugtalan aggodásával vette tudomásul, hanem nyugodtan leírta, följegyezte, hogy becses örökségképpen hagyassa hátra annak a tudománynak, a melynek vértanuja lett.

Valóban. Müller dr. nagyobb hős volt, mint az a katona, a ki a győzelem reményétől és a gyűlölségtől mámorosan, az önfentartás hatalmas ösztönétől kergetve rohan a halál torkába! Sirjára nemcsak a gyászoló és résztvevők könnye hull, hanem tisztelegve ráborul a tudomány zászlója is, melynek ő legbátrabb katonái közé tartozott s a melyet utolsó leheletéig hiven szolgált.

*

A budapesti egyetemen is részvétellel emlékeztek meg ma Müller doktor hősiességéről. A második belgyógyászati klinikán ma reggel nyolcz órakor az előadás megkezdése előtt Kétly Károly dr. a tudós orvostanár beszédet intézett hallgatóihoz. Mint a katona, ugymond, a ki testében a gyilkos ölommal haldokolva kiáltja: Szuronyt szegez és előre! úgy tett Müller dr. is, a ki testében a halálos kórral, nem önfeláldozással vetette papírosra megfigyeléseit a tudomány javára. A tragikum a mely a bombayi expedíció száz halála közt elkerülte a fiatal tudóst, laboratóriumában érte utol, olyan munkában, mely őt a tudomány martirjává avatta.

A hallgatók állva hallgatták végig e megható megemlékezést.

*

Bécs, október 25.

A pestisről egyébként a következő híreket küldi tudósítónk:

Az a hír, hogy a kórbonczatani intézet a beoltott patkányok kiszabadultak, nagy izgatottságot kelített mindenfelé. E hír hatása atatt áll az egész város, mely már már aggodalommal azt hiszi, hogy ily körülmények között az imminens veszélyt elfojtani alig lehet.

TÁRCZA.

Csikós-fogadás.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti tárczája. —

Irta: Jablonczay Kálmán.

Folyt. és vége.)

A két csikós legény kalapjuk emelésével köszöntötte a sápadt leányt a korecsma ajtóban. Felugrottak legelésző paripáikra és elkocoztak a borsos lapos felé.

A borsos lapos egy vízfogója a keleti Hortobágnak, ide ömlenek az összes belvizek, melyeket az éhes, szikes talaj nem tud beinni.

Jókor tavasszal, egy véghetetlen tengernek látszik ez a terep, magas nádasai zombékos, kákás gyékényesek tarkítják a napfényében ragyogó vizek felületét. Május hó végén, amidőn az összes odagyülemlett vizek vagy elpárolognak, a melegebb időjárás miatt vagy elnyelettetett a feneketlen lápok által, egy isteni intésre ott terem a természet leggyönyörűbb virágos kertje. Az óriás területű ingoványok felülete egy tarka vászonnak látszik, minőt csak az igazi művész ecsetje örökíthet meg.

A mezei vadvirágok tartanak ott országos gyűlést ilyenkor. A sárga virágu vadrózsának himporát a kerceze rucza hozta az Aldunáról, uszkált a senki szí-

gete dágványain, a sárga térpe rózsá ott-honában, ekkor hullott tolla közé az a himpor, melyet most itt elhullatván, díszre lett a hortobágyi ingoványoknak kőköresin, vad-zsája, vad-szarkaláb, vízi tökvirág és még ezerfajta színekben gazdag virág kehely fogadja barátságosan a repkedő lepkéket, veres-esikos darázsokat, vad méhek csapatait barátságos keblére.

A laposok szélén, a szikes talajon egyedül uralkodik a szikfü virág.

Ha a pásztor erre a mezőre lép, ösztönszerűleg leveszi a kalapját, azt hiszi, hogy az Ur birodalmába tévedett.

Olyan kábitó, édes, marasztaló szaga van a mezei szikfü virágnak.

Tömeges bokrokba összecsimpaszkodva takarja a föld felületét ez a kedves virág. Kelyhének körben álló levelei egymást érintve, egy fehér-sárga lepedőt jelképez az óriási zöld asztalon.

Ide siettek a csikósok, ezen a területen kell eldölni, hogy melyiket fogja a Zsófi szerelme boldogítani.

A mint megérkeztek a helyszínére, mező közepén, ahol legsűrűbb volt a szikvirág, kikerestek a milliányi sok közül egy kelyhet.

Lengyel Sándor kivette a bieskáját a dohányzaeskóra kötött tartóból és karján az ing ujját feljebb dobva, a vastaghusba belevágott.

A friss piros vér magasan felszökött az erőteljes izmokból.

Azután odahajolt a kiválasztott virág felé és vigyázva csepegtett rá a piros vért.

A mikor már a kehely középső része teljesen vérpiros lett, hogy a többi közül feltűnően megkülönböztethető volt, Sándor felállott és ajakát rányomta bieskavágásra és erősen szitta azt néhány percig.

Mikor már a vérfofás megszűnt, egy utifü-levelet szakított lába mellől a földről, azt ajkával megnedvesítve, rányomta a tátongó sebre.

A csikós karja meg volt gyógyítva. Szótlatlanul fordultak vissza mind a ketten és lovukat kantárszáron vezetve mentek egy nagyobb távolságig, honnan aztán a gyeheennai futamot fogják megindítani.

Menet közben gyakran vissza tekintettek arra a helyre, hol a megjegyzett virág pirosra festett kelyhe ékeskedett, hogy a helyet, melytől mindkettőnek boldogsága van függővé téve, jól a szemük pupillájába vessék.

A mikor már jó két düllő földre eltávoztak, mind a két fiu komor gondolatokba merülve megállott.

Tuzok-tollas, széles karimájú kalapjaikat szemükre huzva, simogatták nyugtalan lovaikat.

Lengyel Sándor megszólalt:

Marezi komám! mindeztideig jó ezim-

Szerencsére a betegek mind jobban vannak s ez a körülmény mégis lényegesen hozzájárul a kedélyek megnyugtatótatásához.

Müller doktor temetése.

Bécs, október 25.

Ma reggel temették el Müller dr.-t, miután a szobában, melyben meghalt, fertőtlenítő kályhát állítottak be. A temetésen jelen volt Müller Frigyes nőorvos és Müller Ottó rendőrbiztos, az elhalt fivérei, Nothnagel tanár több asszisztensével, Fränkel egyetemi tanár és még többen. Még egész sötét volt, mindön a kocsik a temetőbe érkeztek. A kísérők csak husz lépésnyire közeledtek a sírtól és a beszentelő pap is némi távolságban maradt. A köteleket, melyeken a koporsót leresztették, szintén elásták. Nothnagel, ki a gyászbeszédet akarta tartani, meghatottságtól és azért is, mert meghült, nem tudott szólni; helyette Fränkel dr. megindító szavakkal bucsuztatta el a halottat, kit a tudomány hőségének és martirjának nevezett. A sirra hat koszorút tettek. Egynegyed hétre vége volt a temetésnek.

Fränkel dr., Nothnagel tanár kérésére, a beszédet, melyet Nothnagel nem bírt elmondani, felolvasta. Dr. Hall beszéde után néma csend állott be és senki sem gondolt a távozásra. Ekkor Nothnagel kezét fogott az elhunyt orvos ott levő zokogó nővérével és fivérével és néhány vigasztaló szót intézett hozzájuk és csak azután kezdtek távozni.

Névszerinti szavazás.

Budapest, október 25.

Dagadó vitorlakkal evez a mi ellenzékünk az obstrukció tengerén. S Polónyi-Aeolus csinálja hozzá a szelet.

Kedélyesnek éppenséggel nem mondható azoknak az állapotok, akik a hajóban ülnek. Valami értékes szállítmány is lenne ebben a hajóban, többek közt a parlament tekintélye, az ország sorsa. S a milyen bolondul fujdogál a szél, könnyen megeshetik, hogy zátonyra jut, vagy szirt-hez csapódik a gyöngye jármű. De bizo-

nyos, hogy nem ott fog révpartra jutni, a hová az ellenzék szeretné kergetni: a kormányválság kikötőjébe.

Az obstrukció — ezt ma már semmiféle rabulisztikával, semmiféle kendőzgetéssel eltagadni nem lehet — urrá lett a magyar parlamentben. A házszabályok kínálta minden eszközzel él — illetve visszaél az ellenzék s a névszerinti szavazások oly sűrűn hullanak, akár egy nyári jégeső. A Wolfék és Schönererék praktikája iskolát csinált.

Névszerinti szavazás minden fölött, napirend-indítvány és jegyzőkönyv-hitelesítés fölött; névszerinti szavazás a névszerinti szavazás fölött is lesz még névszerinti szavazás a fölött is, hogy névszerinti szavazzanak a névszerinti szavazásnak másnapra való halasztása fölött. Mindenféle kombinációja és permutációja várható a névszerinti szavazásoknak s ha Polónyiékban egy csöpp gyakorlati érzék van, szerződhetnek egy matematikust, a ki tudományos alapon ad nekik utmutatást ezekre a variációkra és permutációkra nézve.

Eljutott tehát a magyar parlament az osztrák obstrukció jegyébe.

Hátra van még — a padfödél. Lehet, hogy erre a térre nem vezeti Polónyi Géza az ő obstruáló hadait. Mert Polónyi Géza nagy tisztelője a házszabályoknak; ezek a padfödelekről nem intézkednek elég világosan és szabatosan. De bizonyosak vagyunk benne, hogy ha egy szép napon Polónyi kiadja a jelszót: „padfödelekkel taktust verni!” — megtalálja hozzá a kellő indokolást a Házszabályokban s megtalálja a kellő hivatkozást az indokoláshoz. Mert a kik már odáig jutottak, hogy Polónyi vezérlete alatt szállanak hadba a parlamentarizmus megrontására, azoknak mindegyik már, hogy a padfödeleket tördelik-e össze, vagy pedig a magyar alkotmányt.

Csak egyben fogják magukat alaposan elszámítani az obstruáló urak. Abban hogy az osztrák minta e gyerekes majmolásával kormánykriszist idéznek elő. Sem a kormányt, sem a szabadelvű pártot nem fogják kihozni sodrából. Rakonczátlanok lehetnek, ahogy és a mennyit

akarnak; rendezhetnek névszerinti szavazásokat tucatszámra; szilánkokra hasogathatják a padfödeleket; rekedté beszélhetik a torkukat s tótágast állhatnak az elnöki emelvény előtt; a kormány és szabadelvűpárt mély fájdalommal fogja nézni, miként válik ócska játékká pajkos fiúk kezében a parlamentarizmus gépezete, de a maga részéről nem fog hozzájárulni ahhoz, hogy ennek az éretlen játéknak parlamentaris színezetet adjon. Néma szemlélői lesznek, miként csinálnak czirkuszporondot a törvényhozás terméből, de aktív részt nem fognak venni a czirkuszi produkezióban.

Bizunk a józan közvéleményben, a mely végre meg fog undorodni a czirkuszböhöcöktől s ki fogja őket hajigálni a törvényhozás terméből, amelyet vásári komédiává alacsonyítanak.

SZÍNHÁZ.

Színházi műsor:

Kedden, október 25-én, („B“ bérletben): *Jó falusiak*, Sardou színműve.

Szerdán, október 26-án, („C“ bérletben):

„Csók“, Dóczy Lajos vígjátéka.

Csütörtökön, október 27-én, („A“ bérletben): Hubay Jenő operája, *Cremonai hegedűs*.

Pénteken, október 28-án, („B“ bérletben): *Oroszlánvadász*. Ujdonság. Verő operetteje.

Szombaton, október 29-én, („C“ bérletben): *Oroszlánvadász*, Verő operetteje.

Vasárnap, október 30-án, délután leszállított helyárrakkal: *Mátyás Diák*, vagy a *czinkotai nagy itcze*; este bérletszünetben: *Havasi rémkirály*.

* **A gylmesl vadlírág.** Géczy kedvelt színműve még mindig telt házat vonz. A népszínmű egyszerű, de érdekes meséje a megkapó etnografiai képek, a székes-ésángó jelmezek, népies táncok és pompás dalok akárhányszor ismétlik a darabot, sohasem tévesztik el hatásukat. A szereposztásban is történt változás. Törpe Csura harangozót *Szathmáry* Arpád személyesítette és az ő őshumora állandóan

borák voltunk mi együtt, soha még egy szóváltás sem támadt közöttünk.

Most, amikor szívünk szerelme egy leány szívében összpontosult, egymás közelébe nem maradhatunk.

Tehát előre! lóra! te jobbról, én balról repitem a bóka fejű lovamat ahhoz a czélhoz, melynél utunk örökre kétfele válik.

Lóra kapott a két deli legény.

Mint az északi vihar előfutárja, hasították ketté a délibábos levegőt.

Sarkantyúikat a lovak vékonyába nyomva, testüket a ló nyakára fektetve, repültek a czél felé.

Már alig voltak a megpirosított virághoz ötven lépésnyire, miadegyik kikanyarodott jobbra-balra és azután nyílegyenesen oda, hol a vérral festett kehely kimagaslott a többi közül.

A ló sörényébe kapaszkodva, egyik lábbal térdben meghajlítva a ló gerinczén horgot vetve, egész a föld színéig alácsüngve, míg a szabadon levő kéz széjjel tartott ujjával a virágok között barázdát húzva — száguld előre.

Mind a kettő — teljes lelki temperamentummal vigyázott, hogy el ne hibázza a virág felszakítását.

Már odaértek a piros kehely felé, mohón kapnak utánna. — Fejük összeütődik, a mint ugyanegy pillanatban hajolnak alá — olyat koppannak a koponyacsontok, mintha egy pisztolyt süttötek volna el. — Nem éreznek semmit,

kezeik idegesen markolnak a virágfejek közé.

A mikor markaik tele lett fehér leveles bimbókkal, mint az evet visszakusznak lovaik hátára, és két külön irányba, elfutnak a párbaj színhelyéről.

Néhány száz lépésnyire megállanak és mohón keresik a többi leszakított kehelyek között a vérpirosat.

Lengyel Sándor megtalálta, az ő keze ragadta meg a boldogság imafáját. Hangosan, örömkriáltást hallatva, kaplapját a levegőben megcsóválva, mintha azzal végbuesut intene legyőzött vetélytársának, elszárgult a Gólyás csapszék irányában.

Veres Marczy midőn meggyőződött, hogy a másik lett a nyertes, — szomorúan csüggesztette le napbarnított fejét, majd szemében egy pár kitolakodott könyvesepet morzsolt szét.

Azután tekintete eltévelyedett vágató vetélytársa után, — utánna akart rohanni, — vele — a szeretett leány szerelméért — az élet-halál harezot megvívni.

Eszébe jutott aztán a fogadás. — A vesztett fél köteles elbujdosni innen messze — a Tiszáig a Dunáig — a pokol mélységes fenekéig. — Magyar ember — szavát tartja még ha csikós bojtár is.

Felpislantott nagy bánatában az ösmerős bárány felhős égre — végigtekintett a határnélküli sík rónaságon — egy nagyot szítt utoljára a balzsamos

megszokott levegőből — lovának oldalait két térdével megszorítva neki eresztette a czélnélküli végtelenségnek.

Repült vele a csillagos homlokú ló egész napestig.

Az esthajnali csillag már teljes pompájában fennragyogott a kék égboltozaton, mikor a szentiványi révhez ért.

Tajtékozó fehér habban furódó lovát belevezette a tiszta szürke vizébe — majd mindig beljebb-beljebb.

A ló már uszni kezdett és kisebb örvények ragadták magukkal a küzködő lovas.

Egyszerre Veres Marczy ledobta magát a ló hátáról és elsülyedt a csalogató habokban.

A ló megszabadulva terhétől kiuszott a partra és bánatosan tekintett vissza a hőmpölygő víztengerre, mely az ő gazdáját örökre elrabolta.

Veres Marczy hulláját egy hét múlva fogták ki a kis Kőrösi kompnál.

* * *

Lengyel Sándor pedig boldog férj lett Galambos Zsófikának.

Még a mai napon is, szívesen elmeséli ezt a párbajforma történetét ilyenkor, a most már gömbölyűre fejlődött Zsófi asszony szemeiben egy ragyogó könyvesep jelenik meg, mely habár egy szóval sem árulja el a szegény Veres Marczy emlékének szót.

derültségben tartotta a közönséget. F. Kállay Lujza és Mezey jó kedvvel énekeltek a darabban előforduló dalokat. Szabó Irma díszes virágcsokrot kapott. A csángó tánczok most is jól sikerültek.

A második opera előadás. A második opera, mely az idényben szinre kerül A cremonai hegedős lesz, melynek zenéjét Hubay Jenő írta. A társulat nagy ambícióval készül az operára. A főszerepet Leopold Francziska tölti be.

Szélcsend.

Páris, október 20.

Ez a mai békés állapot épen csak arra való, hogy megedzük szegény idegeinket a jövődő események elviselésére.

A szép őszi égboltozaton fenyegető felhők tornyosulnak össze. ha szabad magamat ily előkelőn kifejeznem . . . Az igazság az, hogy október hava lázasan kezdődött. Az általános sztrájk és a katonai komplex izgalmaival; és e néhány napi békés és esendes természetű interméde után, ugyancsak lázasan fog véget érni. Nagy és döntő események küszöbén állunk: Október 25-én a kamara ül össze. És október 27-én a semmitűszék fog ülésezni, hogy elgöntsé a nagy kérdést: a revízió megtartandó e vagy sem. Látnivaló, hogy a kamara ülése összeesik a semmitűszék tanácskozásával. Ez már magában véve nagyon sokat ígér.

Már most a mi a kamarát illeti, hát a szenális Forain-nek egy ma megjelent rajza, minden vezércikkénél és okoskodásnál találóbban beszél el, vagy mutatja be a jövődő képét: Marianne, a francia köztársaságnak frigiai fejkötős ábrázolója, egy zongora előtt ül. A széznát „Kamarazéné“-nek nevezi Forain, igen ötletesen. A Marianne zongorázására egy inas jelent meg a szobában s így szól:

— Brisson ur kérdezteti, hogy hívják ezt a zeneszámot, amelyet az imént játszott a kisasszony.

— Bucusu-keringőnek — feleli a kis leány.

Tehát a bucsu, a heorikus Brisson-kabinet bucsuja, október 25-ének bánatos napján. Azaz, hogy a képviselők összerülésének az első órájában, aligha éri meg a kormányt. Egy esomé formalitás elvégzése az első napon. De a másodikon a harmadikon, a mikor fölöttéb veszslyes napirend-indítványokra fog kerülni a sor! . . . Még a radikálisok is pesszimisták a Brisson kabinet sorsát illetőleg. — Már tuljött e kormány azon a szokásos időtartamon, a mely Franciaországban a kormányok életét jelentette. És a vég elkerülhetetlen.

A politikai körök tehát mindenképen megegyeznek abban, hogy a radikális Brisson-kabinet október havával együtt fog elmúlni. Mi az értéke ez állításnak, nem vitatom itt. Annyi kétségtelen, hogy fölöttébb nehéz, szinte lehetetlen feladat lesz kiállani baleset nélkül, azt a tizenkét interpellációt, mely sötét borzalmasággal azért, mert ezek az interpellációk a Dreyfus-ügyben jelentettek be . . . A szövegejük annak idején megjelent a párisi lapokban. És van köztük nagyon haragos és fölöttébb ravaszul megszerkesztett.

Minden valószínűség szerint a jövő esütörtökön kezdődik meg a csata a francia kamarában. És nagyon érdekes és nagyon jellemző, hogy a kormány ellen felel között ott lesz ugyanennek a kormányának volt hadügyminisztere: a szerencsétlen Cavaignac. Hogy az ő támadása, az ő hosztilis fellépése miképen ítélendő meg, arról jobb szeretek nem szólni . . . Különbben Cavaignac, miután hamis okmányokra építette — bámulatos körülményekkel! — a maga megdöbbenhetetlen

érveit és meggyőződését Dreyfus bűnsége mellett és miután a maga képtelen és elejétől végig tévedéseken alapuló beszédét kiragasztotta Franciaország minden nyilvános helyén, hát bizony most már nem árthat magának többé. Talán a kormányának sem. Az interpellációja során elfogja mondani a lemondás okait, (kit érdekel ez, istenem!) s élesen neki fog támadni a revízió, egyben a kamarának ünnepélyes határozatát provokálva a semmitűszék tanácskozásainak megszüntetése tárgyában. Ez azonban merő lehetetlenség.

A semmitűszék munkáját immár semmiféle kamarai határozat meg nem akaszthatja többé. Bard előadó, úgy látszik, befejezte a különböző dossier-k áttanulmányozását, sőt megírta a maga jelentését, mely roppant hosszú irás . . . A felolvasása vagy nyolcz órát vesz igénybe. Október 27-ének napján hallgatja meg e jelentést a semmitűszék tanácsa és dönt a fölött. vajjon a revízió megtartandó e vagy sem. És a semmitűszék fölött csak az igazságnak van hatalma.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az írtató, kiadó-hivatal s az irattárfeltek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Az Otthon című előkelő szépirodalmi folyóirat első megjelenésével rögtön megnyerte a művelt magyar közönség pártolását és pedig oly mértékben, ahogy ezt még nem tapasztaltuk. A szépirodalmi lapok kiadása ugyanis oly nagy költséggel jár, hogy az előfizetési árakat, az itt elérhető, aránylag csekély olvasóközönség mellett, nem lehet alacsonyra szabni. **Az Otthon** kiadóhivatala azonban nagy elhatározásra szánta magát, amidőn előkelő, díszes szépirodalmi lapját olyan potomságért boesátja a művelt közönség rendelkezésére, hogy ezt a németországi szépirodalmi lapok kiadói sem tehetik, pedig azok ugyancsak nagy olvasóközönségre számíthatnak.

Ilyen, megközelíthetőleg nagy elterjedésre számít az **Otthon** is s mi szívesen ragadjuk meg az alkalmat, hogy **lapunk t. előfizetőinek az Otthon t. negyedévi 50 kr. kedvezményes árért tegyük megszerezhetővé.** A midőn tehát **lapunk előfizetői** érdekében ezen áldozatot meghozzuk, kérjük, hogy még a **novemberben megjelenő második szám megjelenése előtt jelentkezni, illetve a megfelelő előfizetési összeget beküldeni sziveskedjenek,** minthogy ilyen nagy költség mellett a nyomtatandó példánymennyiséget pontosan kell megjelölnünk. **Ujjonnan belépő előfizetők az Otthon októberben megjelent első számát is megkaphatják.**

Mindenki belátja, sőt tudja, hogy **ilyen előnyhöz csak lapunk útján juthat,** ez világosan kitűnik az alábbi összeállításból:

Minden más vidéki napilap évi előfizetési ára 14 frt	Debreczeni Ellenőr napilapunk előfizetési ára 10 frt
Az Otthon-hoz hasonló szépirodalmi lap évi előfizetési ára 10.	Ennek előfizetési ára Otthon t. előfizetési árért kapják. Megtakarítás évente 12.

Meg vagyunk arról győződve, hogy mindenki fel fogja használni azt az előnyt, hogy

egy politikai napilapot és egy gyönyörű, képes szépirodalmi lapot 24 frt helyett 12 frtért megszerezhessen.

A „Debreczeni Ellenőr“ kiadóhivatala.

— **Eltávozott hírlapíró.** Váradí Ödön hírlapíró társunk ügyvédjelölt, megvált Debreczentről s Nagyváradra költözött, a hol Várady Zsigmond dr. ügyvéd, kitűnő publicista irodájában alkalmazták. Váradí egyik legszorgalmasabb tagja volt a debreczeni hírlapíró gárdának. Rokonszenves egyénisége, tehetsége és megbízhatósága széles baráti kört szerzett számára, a mely őszintén sajnálja a derék kollega távozását.

— **Temetés.** Ma délután kísérték örök nyugalomra Koncz Ákos, lapunk f. szerkesztőjének lakásából özv. Illésy Györgynét szül. Rácz Erzsébetet. A gyász szertartáson nagy közönség vett részt.

— **A kötelesség áldozata.** Tegnap számunkban megírtuk, hogy Nyári János csavargó vasárnap a kisuj-uteza elején ölmos bottal Csirke Ferencz 83 sz. rendőrt ölmos botjával föbe verte amiért az a garázda részegyet rendre utasította, a szerencsétlen rendőr eszméletlenül terült el a földön s lakására szállították, hol nyomban megjelent ágyánál dr. Balkányi Ede ker. orvos és K. Szalay Béla t. ker. orvos, kik segélyben részesítették. Az orvosok a legnagyobb agyarázkódást konstataáltak s a legodadóbb gondozásuk daczára alig menthetik meg a kötelességének áldozatul esett rendőrt. Mikor e sorokat írunk a csalados rendőr a halállal vívódik s aligha éri meg a délutánt. Az elvetemült gaz csavargó le van tartóztatva. Nyári, testvére Nyári Lajosnak, ki a mult év nyarán a késes utcán meggyilkolt s kirabolt egy borjúhus áruló asszonyt. Lapunk zártakor értesülünk, hogy Csire Ferencz rendőr meghalt.

— **A debreczeni nagyvárad villamos vasut.** A kereskedelemügyi miniszteriumtól leirat érkezett Debreczen város tanácsához. Ebben a leiratban arról értesíti a miniszter a tanácsot, hogy a debreczeni nagyvárad villamos vasut engedélyezési tárgyalására határidőül október 28-ának délelőtt 11 órája, helyéül pedig a kereskedelemügyi miniszterium tuzetett ki. Egyben felhívja a miniszter Debreczen tanácsát arra is, hogy ezen a tárgyaláson megfelelő képviseltetéséről gondoskodják. A tanács tegnap tartott ülésének határozatával Aczel Géza főmérnököt küldte ki.

— **Rémregény.** Ponson de Terrail rémregényeibe illő jelenet játszódott le a napokban Hatvanban. Boha Albert jómódú parasztgazda nagyon elkeseredett a miatt, hogy felesége anyai vagyonát nem irattará. Keserűségét sógornőjén, Fehér Albertnéen töltötte ki oly módon, hogy azt augusztus végén agyonlötötte, azután saját nejét sebesítette meg súlyosan. Végül maga ellen fordította a fegyvert, a lövés azonban nem volt halálos. Boha Albertet gyógykezelés végett a gyöngyösi kórházba szállították, hol négy nap mulva meghalt. Itt is temették el. Felesége azonban haza szállíttatta férjének holttestét. A szállítás néhány nappal ezelőtt kocsin történt. — Fehér Albert megtudván, hogy hazaszállítják feleségének gyilkosát, fejszével ment a koporsónak és háromszor belevágott. A községi lakosok közt, kik az iszonyatos jelenetet látták, nagy pánik keletkezett. A fejszecsapások betörték a koporsó födelét s a halott tes-

tébe is több helyen behatoltak. A hat hetes halott temetése, a lakosság babonás félelme miatt — miszerint a jég elveri a határt, melyen át holttestet szállítanak — csak rendőri asszisztencia mellett mehetett végbe.

— **A halotti bizonyítvány.** A halál érdekes módon tréfált meg egy debreczeni asszonyt. Ágyba esett s megnyugtatóan elhívatta a házi orvosát, ki egyuttal kerületi orvos is, habár nem a beteg asszony kerületében, aki váltólázt konstatait és a baj csillapítására morfium-csöppeket rendelt, de kis adagban. Az orvos nyugodtan távozott azon tudatban, hogy jól végezte dolgát. Annál jobban megdöbbsent reggel, mikor a beteg asszony leánya kisírt szemmel állit be hozzá:

— A mama meghalt. Tessék kiállítani a halotti bizonyítványt.

A doktor eleinte nem akarta elhinni, de mivel a leány nagyon is bánatosan erősítette, végre is hitelt adott szavának és kiállította a halotti bizonyítványt, föltételeesen, hogy a halál okát csak később állapítja meg.

Délben újabb meglepetés várt a doktorra. Jön a leány, kezében lobogtatva a halotti bizonyítványt.

— Nem kell már.

— Miért?

— A mama éppen most kanalazza a levest.

— Hát nem halt meg?

— Nem bizony, csak nagyon elaludt.

— **A népfőlkelés jelentkezéséről.** A városi tanács katonai és illetőségi ügyosztálya a következő sorok közlésére kért föl: Mindazon, a város területén tartózkodó katonailag kiképzett népfőlkelésre kötelezettek, kik a közös hadseregben, a hadtengerészetben, a honvédségben, ezek póttartalékában, vagy a csendőrségnél szolgáltak, továbbá oly katonailag ki nem képzettek, kik népfőlkelési (rózsaszínű) ajánlati lappal el vannak látva, f. évi okt. hó 26, 27, 28, 29, 30. és 31-ik napjain reggeli 8 órakor a péterfiai „Honvéd lak-tanyában” személyesen megjelenni vagy írásban jelentkezni tartoznak.

A jelentkezéshez vasuton utazó népfőlkelésre kötelezettek, ha magukat a népfőlkelési igazolványi könyvvel az állomási pénztárnál igazolják, a katonadijszabásban megállapított menetdíj kedvezményben részesíttetnek, illetve katona menetjeggyel utazhatnak.

Hogy pedig a népfőlkelés jelentkezése által mindenki foglalatosságában a legrövidebb ideig gátoltassék, a megjelenésre a következő sorrend állapittatik meg, ugymint:

1898. évi október hó 26-án az 1865. és 1864-ik évben születtek és fiatalabbak. 27-én az 1863-ik évben születtek. 28-án az 1862-ik évben születtek. 29-én az 1861-ik és 1860-ik évben születtek. 30-án az 1859-ik és 1858-ik évben születtek. 31-én az 1857-ik és 1856-ik évben születtek.

Az írásbeli jelentkezéshez Debreczenben a katonai és illetőségi ügyosztálynál (Piacz-utca Hungária épület II. emelet 16. ajtó) ingyen „Jelentkezőlap” kapható, melynek kitöltésére s egyéb kezelésére nézve a katonai és illetőségi ügyosztály és a jelentkező lapra nyomtatott „Figyelmeztetés” nyújt felvilágosítást.

A személyes jelentkezéshez a népfőlkelési igazolványi könyv és az ajánlati lap (végelboesató levél, kilépti bizonyítvány) elhozandók, az írásbeli jelentkezéshez pedig csatolandók. Írásban jelentkezhetnek: a tisztjelöltek, papok, az állami és közigazgatási tisztviselők s egyéb alkalmazottak, a tengeren, vagy a külföldön utazók, a népfőlkelési szolgálat alól fölmentettek, az erdészek, bányászok, posta, táviráda, vasut, gőzhajó szolgálat-

ban alkalmazottak és a fogházakban tartóztatottak.

Az itt tartózkodó, de (Ausztriában) a birodalmi tanácsban képviselt tartományokban honos népfőlkelők hasonló minőségben és módzatok között tartoznak jelentkezni mint a magyar honosok.

A jelentkezés igazolatlan mulasztása 2—5 egészen 100 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, esetleg megfelelő szabadságvesztéssel büntetetik.

Figyelmeztetés. A jelentkezésnél — különbeni lezárás terhe mellett, mindenki józan állapotban tartozik megjelenni.

— **Új telefon előfizető.** Dr. Róza Mór belépett a telefon előfizetők sorába. A telefon állomásának száma 250. szám.

— **Népgyűlés Debreczenben.** A debreczeni függetlenségi és 48-as párt nagy választmánya vasárnap tartott értekezletét elhatározta, hogy az országos gyász miatt szept. 18-áról elmaradt debreczeni népgyűlést 1898. november hó 6-án tartja meg, az önálló vámterület és nemzeti bank érdekében, valamint a kvóta emelése ellen.

— **A robogó vonat alá feküdt.** Nemes Mihály csizmadialeány végtelenül el volt keseredve. Utálta, gyűlölte az életet s mindenáron szabadulni akart attól. Elkeseredéséhez járult még az is, hogy gazdája rosszul bánt vele s folyton veréssel fenyegette. Tegnap is heves összeszólközása volt gazdájával s ekkor az elkeseredett ember végképen elhatározta, hogy szabadul az élettől. Délután lehorgasztott fővel, szomoruan ödögött az utcákön s este felé kiment a Miklós-utca végén a sorompóhoz. Ott megvárta a Nánásról a nagy állomás felé haladó vonatot s mikor a mozdony prüszkölve közeledett, végigfeküdt a sínparon. Sári János vasuti őrfigyelme a gyanus viselkedésű embert s mikor látta milyen borzalmas tettere készül, odafutott s kihuzta a sinek közül Nemes. Éppen ebben a pillanatban haladt el a vonat, úgy, hogy ha Sári, a vasutiőr késik, darabokra szaggatja a mozdony a kétségbeesett embert. Az életunt csizmadia legényt a rendőrség vette őrizet alá.

— **Az özvegy.** Milánóban történt. Signora Bolzaretti nemrégiben kiadta lakása egyik szobáját egy ismeretlen urnak. Az ötvenéves vagyonos hölgynek igen megtetszett a csinos lakó és csakhamar igen bizalmasak lettek egymáshoz úgy hogy Durando ur elmondta neki, hogy mostanában jött haza Amerikából 200,000 lírányi megtakarított pénzcsékével, hogy itt üzletet nyisson és . . . megnősüljön. Míg azonban alkalmas helyiség meg feleség után nézne, hát aggóik egy kissé, mert bizony nem tanácsos a mai rossz világban ilyen tömérdek pénzt csak úgy egy gyöngye záru bőröndben, vagy szekrényben tartani. Igen kéri ő nagyságát, hogy talán itt az ő szobájában levő vasszekrénybe elhelyezné a pénzét. Signor Bolzaretti, persze magánkívül volt örömeben. Hogy ime? Csinos, fiatal férfi, 200,000 líra, és még ő sem igen vénecske. Ki tudja? Az ördög nem alszik. Szívesen fölajánlotta a vasszekrényt. Durando ur beletette a kis bádgszelenczét és zsebébe dugta a tűzmentes szekrény kulcsát. Estére vendégeket kapott Durando ur. A hölgy igen szereteremlétoán fogadta előkelő vendégeit, akik diskurzus közben rátertek arra a kérdésre, hogy az özvegy hol helyezte el készpénzbeli vagyonát s igen megütödték, mikor az megmondotta, hogy a Banca Lombardánál, egy ilyen szerintük bukófélben lévő, rossz hitelű,

kétes intézetnél. Addig beszéltek a signorának, hogy vegye ki onnan pénzét, míg az halálra rémulve, másnap meg is cselekedte és kérte Durado urat, hogy engedje 65,400 líráját az ő bádgszelenczéjébe tenni, míg jó helyet talál nekik valamelyik pénzintézetnél. Durando ur kegyes volt ezt megengedni. A három jó barát néhány nap mulva utra indult. Visszavertüket nyolczadnapra jelezték. Az özvegy boldog vágyakozással várta gazdag szobaurát, elmúlt azonban két hét és Durando ur nem jött. Ekkor csunya gyanu ébredt benne s elszaladt a rendőrségre, honnan megfelelő bizottsággal és lakatossal tért vissza, aki felfeszítve a szekrényt, kivette a bádgszelenczét, mire az özvegy megkönnyebbülten lélekzett fel. No talán mégsem igaz! Kinyitják a szelenczét, hát találnak benne egy borotvát, meg a hozzávaló egyéb szakálirtó szerszámot . . .

x Fontos újítás meghonosítására s elterjesztésére nyújt alkalmat a debreczeni légszeszgyár, melynek hirdetésére ezennel felhívjuk a közfigyelmet.

A légszeszszel való tüzelést értjük főzés és fűtés céljaira, mely külön elmés szerkezetű konyhában s vaskályhában történik.

A légszeszszel való fűtés, egyenlő költség mellett, fölslegessé teszi a fűtő anyag hurezolását, a begyújtás nyügét, megszabadít a koromtól és füsttől.

A légszeszszel való fűtő kályha előnyeik különösen:

a szobának kitünő szellőztetése a fűtés által;

a melegségnek egyenlő megoszlása a padlózatától fölfelé;

takarékosság az elillanó gázok fölhasználása által;

föltétlen tisztaság, kényelem;

a fűtés által kiszáritott szobai levegőben a szükséges nedvesség visszapótlása;

a fűtés könnyű s megbízható szabályozása;

este kandalló szerű nyájas világítás.

Mint értesülünk már is van városunkban egy pár ilyen kályha fölállítva s a közönségnek alkalmá nyilik az előnyökről való személyes meggyőződésre, — bár a légszeszgyár telepén az igazgató az érdeklődőknek mindenkor szívesen szolgál teljes tájékozással.

x Felvilágosításul. Nem felel meg a valószínűségnek, azon, Debreczenben elterjedt hír, hogy a *Palerma-fűzők* drágák. A *Palerma-fűzők* a bécsi hölgyek által a legjobb bécsi gyártmányoknak vannak elismerve és ezáltal világhírűvé váltak. Jó szabásuk végett nemcsak egész Európában elterjedtek, de Amerikába és exportálódnak, sőt még Chinában is az európai hölgyek *Palerma-fűzőt* viselnek. A *debreczeni fiók-üzletben* Bethlen-utca 9. sz. a. (volt kismester-utca) meggyőződést szerezhet magának mindenki, hogy mennyire sokoldalú a *Palerma-ház* és mily jutányos árai vannak, mivel már 2 frt 50 krtól kezdve vannak fűzők raktáron. Valódi halesonttal francia Drell-szövetből készült fűzők ára 5, 6, 8, 10 frt. Különleges selyemből és más szövetekből aránylag drágábbak. A szalag *Palerma-fűző* (melynek utánzata tilos) a jelenkor legjobb és legkellemebb fűzője; ára 5, 6, 8, 10 forint. Ezen szalag-fűző ára, a legnehezebb minőségű francia Atlasz-szalagból készítve 10—15 forint. A fentebb elősoroltak után meggyőződhetnek a debreczeni hölgyek arról, hogy a *Palerma* cég nem drága s minden hölgy teljes bizalommal fordulhat a Bethlen-utcai fiók-üzlethez.

x Angol-, francia nyelv és zongora mester ajánlkozik, gyermekek vagy felnőttekhez. Cím: „Nemere” kiadóhivatal.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Női iparkiallítás Budapesten.

Budapest, október 25. Az állami női ipariskola kiállítása, melyet október 25-én Daniél Ernő báró kereskedelmi miniszter fog megnyitni, rendkívüli gazdag, változatos. A szentkirály-utcai női ipariskola öt termét foglalja el. Ugyanannyi szakosztályra oszlik a gyűjteményes kiállítás. Külön a fehérvarrás, aztán a himzés, a rajzgyűjtemény, a szabóság és divatáru ipar. Rendkívül díszes a budavári koronázási Mátyás-templom részére készült 6 méter hosszú oltárterítő, mely a régi, középkori női ruhák motívumai után van tervezve.

Háborus készülődések.

Páris, okt. 24.

Brestből azt a szenzációs hírt jelentik, hogy a La Manche-csatornai, ugynevezett fehér angol hajóraj tegnapelőtt este óta a francia Quessant sziget körül czirkál és utjában egy torpedó-zuzó flotilla kíséri.

Teljesen megbízható emberek állítják, hogy a hajóraj Plymouthban hat hónapra való élelemmel látta el magát. A hajóraj a következő hajókból áll: Hannibal, Magnificent, Majestic, Mars, Prince George, Repulse, Resolution páncélos-hajók; a Blake és Diadem czirkálók; három másodosztályú czirkáló és több könnyebb hajó. Megjelenésük híre óriási izgatottságot keltett Brestben, mert az említett hajók Anglia leghatalmasabb hadihajói.

A Dreyfus-ügy.

Budapest, október 25. Párisból jelentik: A Journal szerint Picquartnak megengedték, hogy Labori ügyvéddel levelezzen, de azzal a kikötéssel, hogy a levelezésben nem lesz szó Dreyfusról.

A francia antiszemita liga falragaszokon fölhívást tesz közzé, a melyben azzal vádolja a zsidókat, hogy a nemzeti védelmet kompromittálják, gazdasági háborút okoznak és polgárháborút szerveznek. A falragaszok fölhívják a lakosságot, hogy kedden a Bourbon-palota környékén zsidóellenes tüntetést rendezzen.

Kréta.

Budapest, október 25. Párisból jelentik: A Krétára vonatkozó sárgakönyv 266 iratot tartalmaz a január 24 től okt. 20-ig való időből és Cambon francia nagykövetnek Deleassé külügyminiszterhez intézett táviratával végződik, a melyben a nagykövet közli, hogy a porta kiadta a parancsot Kréta kiürítésére. Az ozmán kormány, mondja a porta jegyzéke, teljesen bizik abban, hogy nagyhatalmak a török kormánynak a szultán szentesített jogait illető jogos óhaját teljesíteni és érdekeit megoltalmazni fogják.

Az anarchisták ellen.

Budapest, október 25. Rómából jelentik, hogy Anglia, Belgium, Török- és Görögország mindaddig nem feleltek az anarchisták elleni kongresszusra való meghívásra, Mindazonáltal biztosra veszik, hogy részt vesznek, mert diplomáciai képviselőik utján előzőleg megígérték. A bel- és igazságügyi miniszteriumokban nagyban dolgoznak a konferencia programjának összeállításán. A kongresszust valószínűleg januárban tartják meg.

VIDÉK.

Feljelentett plébános. A báráncsi állami anyakönyvvezető feljelentést tett a biharcordai főszolgabírói hivatalnál, hogy Végh Vince báráncsi r. kath. plébános egyháziilag összeadott egy házaspárt, mielőtt ezek polgári házasságot kötöttek volna és ettől bizonyítványt hoztak volna. A főszolgabírói hivatal áttette az ügyet a járásbíró-sághoz, mely a törvényszegő plébános felett itélni fog.

Utczai botrány. Lugosról írják, hogy ott tegnap este Klein honvédtörzsorvos az utczaán kardot rántott a „Südungarn” című lap szerkesztőjére és ennek fejére vágott. Erre a szerkesztő súlyos botjával támadt a törzsorvosra. A dulakodókat az odasiető emberek választották szét. Mint tudósítónk jelenti a botrányra az szolgáltatott okot, hogy a Südungarn annak idején katonaszabadtási esetekről írt, a melyek most vizsgálat tárgyát képezik. Klein törzsorvos az ügyet magáévé tette és a hírlapíró fegyveres elégtételadásra akarta kényszeríteni. A szerkesztő azonban esakis kompetens bíróság előtt volt hajlandó az ügyet tárgyalni. Ezért idézte elő a törzsorvos az utczaai botrányt.

Irodalom és művészet.

* **A német nyelv tankönyve.** Számos gyakorlattal, beszélgetéssel, ragozási mintával és teljes kulescsal. Önkéntes írt: Görg Nándor. 13 iv Lis 8°, kötve 1 frt 10 kr.

Midőn németek számára írt magyar nyelvtanaim sikere által indítatva, a tisztelt kiadóczég megbízásából, ezen kis munka összeállítását elvállaltam, az a ezél lebegett szemem előtt, hogy a németül tanuló közönségnek oly vezérfontalat nyujtsak, mely egyrészt a nyelvtani szabályokat lehető röviden és világosan tárgyalja, másrészt pedig a mindennapi élet szükségleteinek is megfelel. E végből a tananyagot lezckékre osztottam, miután tapasztalásom szerint ezen beosztás a tanuló buzgalmát nem csekély mérvben fokozza, az egyes lezckékben pedig a tiz beszédrészt, kapcsolatban a mondattanból okvetlenül szükséges tudnivalókkal, egymásután lehető összefüggésben ismer tettem.

Ritkábban előforduló szók közül csak olyanokat vettem fel, melyeknek ragozása vagy alkalmazása a szokottól eltér.

Kiadja Hartleben A. Bécsben. Kapható minden könyvkereskedésben.

Vegyes.

A váromok közt éhező apa. Egyik tizenhatodiangu vidéki szintársulat megszorult direktora, a ki a reklám legraffináltabb eszközeit is elkoptatta már az óvatos közönséggel szemben, a napokban premiéret rendezett Schiller „Haramiái”-ból s ez alkalommal a következő vonzó művészeti tájékoztatót nyomatta a színlapra:

Nemzeti színészet. Holnap okt. 16-án 1898-ben T... F... szintársulata által adatik: A haramiák vagy A váromok közt éhező apa. Szomorujáték 4 felvonásban. Írta Schiller. N. é. közönség! Van-e önök közt, a ki a Haramiákat legalább híreből nem ismeri? Én magam játszom a leghivebben Moór Ferencet, a legalattomosabb gazembert, a minőt valaha színpadon bemutattak. Azt mondják, ez a szerep reám talál, az ilyen jellemek alakításában felülmulhatlan vagyok. Bátor vagyok továbbá felhívni a n. é. közönség figyelmét ezen keserves szomorujáték egyéb szépségeire. A jelenetet, midőn Moór

Ferencz kalapja zsinórjára akasztja fel magát egészen élethűen adjuk majd elő. A rablóbanda fiatal kezdő színészek és helybeli műkedvelő urakból fog állani. A diszletek azon korban lettek festve, melyben a darab játszik. Az öltözetek egészen újak, kivéve a rablókét. Ebből láthatja a n. é. közönség, hogy sem költséget, sem fáradságot nem kiméltem, hogy az egész rablóbanda, melyben társulatom minden tagja részt vesz, természetűen mutassa be magát. Helyárok mint rendesen. Kezdet, mivel a jegyző urnál holnap keresztelőd lesz, — csak nyolcz órákor. Tisztelettel T... F... színigazgató.

* **Mire jó a kinematográf?** A mozgó fényképeknek praktikus hasznát is vesszük. Doyen párisi orvos nehány hónap előtt tette meg az első kísérleteket az irányban, hogy operációkat, orvos műtöteket mozgó fényképekben mutasson be. Kísérleteinek eredményéről az edinburghi orvosi kongresszuson referált és mostanában az ő párisi magánklinikáján a különböző műtöteknél, továbbá előadásainál is alkalmazza a kinematográfot. Az ő nyomán már az összes párisi kórházakban kísérleteznek a kinematográfal. Ellenben mulatságosabb alkalmazása is van ez ördögös masinának, Párisban s már több mulatóhelyen csinálnak állandó fölvételeket, a mely nehány nap mulva azután saját szemével gyönyörködhetik saját magában.

* **Simli Mariska — megokosodott.** A lapok a multkor azt híresztelték az extravaganciái miatt sokat emlegetett Simli Mariskáról, hogy megőrült. Sőt ellenkezőleg — megokosodott. Egy levelében ugyanis kijelenti, hogy immár férjes nő (egy horvát költőnek a felesége) és szel leme sohasem volt tisztább, mint mostanság. A Quarneroi Ellenőr című négy nyelvű lap pedig, miként Simli Mariska írja, nem halt meg, csak alszik, mivelhogy a lap egyik dolgozótársa a lap alaptökejével kerekét oldott.

* **Apróságok.** Vallomás. — Kisasszony én kimondhatatlanul szeretem.

— De a mamának csak ki tudja mondani.

* **Katedréről.** — A kolera a legveszedelmesebb betegség. Ha százszor megkapja az ember, 97-szer okvetlen belehal.

* **Legujabb kibuvó.** Czipész: Uram én már annyiszor jöttem önhöz; mikor kapom meg a pénzemet?

Adós: Tudja kedves majszter ur, ön nagyon szimpatikus hitelező s ha megfizetem az adósságot akkor sohse jön többet hozzám; ezt pedig nem szeretném

* **A párisi élet.** Párisban még havi száz frankból sem tud megélni a nőtlen ember, a családos ember élete pedig aránytalanul drágább. Erre vonatkozólag megbízható forrásból a következőket közölhetjük: Száz darab préselt szén (alig több két métermérsánál) öt frank, egy liter tej harmincz czentime, egy liter petroleum ötven czentime, egy font kenyér tizenhat czentime, egy font hus egy frank és hetven czentime; a realiskolák évi tandíja százhusz frank, a lóvonat akár ha a szomszéd állomásra megy is, harmincz centiméter. Hát még a lakásnyomorúság! Három kicsiny szobából álló lakás, mellékhelyiségek nélkül, ezerkétszáz frank! A konyhák többnyire olyan kicsinyek, hogy egy szekrényt sem lehet lehet bennük fölállítani s az edé-

nyeket falon függőszekrényekben kell tartani. Eléskamara egyáltalán nincs. Cselédet csak igen magas bérért lehet kapni, hanem vannak bejáró asszonyok, a kik főznek, tálnak és mosogatnak, egyebet sem tesznek huszonöt frank fizetésért. Mivel a szobák olyan kicsinyek, hogy minden szükséges butor számára nincs bennük elég hely, többnyire olyan nappali szék, éjjeli ágy-féle butorokat kénytelenek használni. És ez még nem is a legrosszabb helyzet, mert így is csak hatnyolcezer frank jövedelemmel bíró családok élhetnek. Jó lesz, ha számot vet a körülményeivel, mielőtt erre a nagy lépésre rászánná magát.

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Fordította: **Váradi Ödön.** —

I. A figyelmeztetés.

A nap leáldozott és a csillagok halványan látszóttak a szürke októberi égen. Az ablaktáblák még nyitva voltak és az ebédelőben kevés tűz égett.

Sire Henry Selton nem esőngetett világoosságért, hanem nyitott levéllel kezében, mély gondolatokba merülve ült. Szép ember volt gazdag és nőtlen.

Az a szép ház, melyben most látjuk, egyike volt kiterjedt birtokainak. Volt lakása a tengerparton, olasz villája a cumberlandi tavak közelében, vadászkastélya a skót kegyek közt — és svájci háza Déli-Wallesben.

Egy szóval minden élvezet rendelkezésére állott, mely az ő blazirt kedélyét fölvidithatta volna és mégis élete tíz év óta nem nyújtott neki egyebet, mint unalmat.

A nők hidegen hagyták és nem lehetett kihozni közönyéből. Voltak a kik azt mondták, hogy mélyebb érzelem kifejezésére képtelen és bizonyára, a kik őt legjobban ismerték, hogy egy levél, melyet egy barátjától, kit husz év óta nem látott, annyira megindítsa.

— Ugy látszik, hogy a szegény öreg Medhurstnak rossz dolga lehet, — szólt magában, mialatt végre esőngetett. — Mindig vérmes ember volt, a ki nem tudott magán segíteni. „Mégis különös, hogy ilyen formában emlékeztet igéretre.“

Egy inas lépett be nesztelenül, lámpát hozva be magával.
— A lámpát parancsoija sir Henry?
— Igen Palner.
— Itthon marad ma este nagyságod?
— Csak Gunter tábornok részére.

Palner eltávozott. Selton Henry még egyszer elolvasta a levelet. A borítékon látható levéljegy szerint az Kelet-Indiából érkezett.

„Sokkal előbb semmint e levelet megkapod“ — szólt annak eleje — „békében nyugszom a mint csak egy ember, a ki lelkében a Themze, vagy az Isis partjain időzött, az egyforma széles csatornáknál, — melyet Gangenek neveznek, békében nyugodhatik. Emlékezhetsél még Henry a mi vitáinkra, melyekben te rendszeren azt a meggyőződésedet fejezted ki, hogy a test halála után a lélek kedvező tartózkodási helyére tér vissza.“

„Madelon két év előtt meghalt. Olvashattad a lapokban. Halálos ágyán gyakran beszélt felőled. Ezt most mind nyugodtan képes vagyok leírni, mert azóta bölcsebbé lettem.
A mint mondtam gyakran beszélgetünk rólad, nevezetesen arról az estéről, mikor te lovagias, nemes barátom észrevetted, hogy szeretjük egymást, mikor jelenlétemben megfogtad kezét és így szóltál:

„Te Medhurst Jakabot választottad, Madelon, és ha én nem szerettelek volna, úgy csak ezt az embert választottam volna részedre. Az ég áldjon meg mindkettőtököt és ne féljete, hogy ma, úgy mint ötven év múlva mindenben számíthatok reám.“ Nem tűnnek fel ezen szavaid előtt idegeneknek? A fiatal jóbarát annyira megváltozott e, hogy a báró elfelejtette? Nem hiszem és épen ezért Henry, előadom kérelmemet.

Te utaztál, amint én állásomat Indiában elfoglaltam, bár jól tudtam, minő barátságos kéz nyitotta meg számomra az utat, ehhez Madeleon kísért, de gyermekünkkel, egy kedves leányka, ki akkor tizennyolcz hónapos volt, vissza kellett hagynunk.

Kérdezett, miért tették ezt s miért nem követtek később?

Ennek oka az volt, hogy az orvosok azt mondták, a gyenge gyermek nem képes a fázasztó tengeri ut nehézségeivel megküzdeni s a mint mi ezéhez értünk, mások jöttek s Madeleon el nem hagyhatta.

A szegény gyermekek egymás után haltak meg s végre utoljára az anya is beteg lett s meghalt.

Az utolsó két év folyamán mindent elvesztettem Henry.

Az ital és kártya tönkre tett. Ha kérde, hogy miért tértem ilyen utra, ugy nőm s gyermekeim sirjára mutatok s mondom azt, hogy a távolban nem volt semmi boldogságban osztályrészem.

Mirjain tehát elvesztette atyját, vagy el fogja veszteni, mielőtt e levelet megkapod ő is vagyontalan, mert nagynénje csekély jövedelméből él, ki akkor, midőn tőle elbucsztam, szép fiatal nő volt. Rylandban leheted őt fel. Herefordshire egy kis falujában.

Ez azon szép s iskola mesterem s az említett nagynéne nevelése alatt fejlődött kedves — gyermek.

A mult időkre gondolva gondoskodni fogsz remélem róla Henry ugy, a hogy ezt te is a legjobbnak gondolod.

Igy zárul a levél. Reszkető kimerült kéz írhatta s a buskomor, bárhajellemzetes irányról Henry Selton szinte látni vélte említett barátját.

Igen, a báró Madelont egyre ugy tekintette mint első, egyetlen szerelmét. Azóta látott már másokat is, kik épen olyan szépek s jók voltak, de azon idő, mikor szíve ezek iránt is fogékony lehetett volna, már elmult. Nem akarta, hogy szíve újra csalódjék.

Elvezetek után járt, mint más férfiak. Volt divatos kedvese, kinek legnagyobb élvezete a gyémántok, kis kutyák, s ékszerek egymásra halmozása volt. De olyan nő, mióta Madelon, a tenger hullámai között lelta halálát, nem volt kit igazán, tiszta szívvel, őszinte érzellemmel szeretett volna, ki benne igaz szerelmet kelthetett volna fel.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény társaság közlése.

1898. október hó 25-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4% —	119.40	119.90
„ vasuti beruházási köt. 4 1/2% —	119.50	120.50
„ koronajárdék 4% —	97.50	98.—
„ regále vált. köt. 4 1/2% —	100.75	101.50
Oszták aranyjárdék 4% —	120.25	121.—
Egységes államkötvény 4 1/2% —	101.—	101.50
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	138.50	139.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény —	378.25	378.50
Oszták hitelbank részvény —	351.90	352.10
Magyar ipar- és keresk. bank. r.	95.25	95.75

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	122.60	123.60
„ „ 3%-os	103.—	104.—
Oszták földhitel sorsjegy 3%-os	120.—	121.—
Magyar vörös keresztorsjegy	10.50	11.—
Oszták „ „	—	19.50
Olasz „ „	—	11.75
Bazilika sorsjegy	—	6.60
Jó-sziv „ „	—	3.90

Pénznekem:

Cs. és kir. arany — — —	5.65	5.74
20 márkás arany — — —	11.77	11.81
20 frankos arany — — —	9.53	9.57
1 Sovereigns — — —	12.05	12.09

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. október 24-én.

Buzaüzletben ma készáru szilárd hangulatban nyílt meg s az árak 5 krral emelkedtek.

A kínálat jó volt. Malmaink a keresleten élénken vettek részt. Szilárd irányzat mellett eladatott 50,000 mm., melyekért teljes 5 krral magasabb árakat fizettek.

Rozsban csekély volt a forgalom, jó kereslet mellett 5 krral emelkedett.

Tengeriben csekély volt a forgalom változatlan árakon.

Zabban eladatott néhány kocsirakomány változatlan áron, szilárd irányzat mellett.

Eladatott:
Buza uj. Tiszavidéki. 300 mm. 80 k. 10.45 forinton, 150 mm. 19 k. 10.30 forinton, 700 mm. 81 k. 9.75 forinton, sárga, 300 mm. 80.5 k. 9.60 frton, sárga, 100 mm. 80 k. 9.25 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Külföld magasabb árfolyamokat jelent. Nálunk az üzlet szintén szilárd hangulatban és magasabb árakon indult meg. A forgalom élénk volt s az árak kisebb hullámzások után szilárdan zárultak.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza márcziusra	9.60 — 9.61
„ októberre	9.45 — 9.50
Rozs márcziusra	8.21 — 8.23
Tengeri májusra	4.73 — 4.75
Zab márcziusra	5.97 — 5.99

Délután 4 órakor zárlat:

Buza márcziusra	9.60 — 9.67
„ októberre	9.50 — 9.55
Rozs márcziusra	8.22 — 8.23
Zab	5.98 — 6.—
Tengeri májusra	4.74 — 4.76
Repeze szeptemberre	— — —

Ingañanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál.

Nagy Sándor és neje Gombos Zsuzsánna megveszik Gebauer Károlyné 4 hold 1156 □-ól területű ondódi földjét 1000 frtért.

Ormós Gábor és neje Ecsedi Juliánna megveszik Kovács István és kiskoru gyermekei tulajdonát tevő Vigkedvü Mihály-utezai 34 sorszámu házat és ondódi földjét 4450 frtért.

Csinesér Sándor és neje Köteles Sára megveszik Imre Ferencz és neje Boldizsár Eszter 418 □-ól területű Csapókerüti szőlőjüket 650 frtért.

Major András és neje Tömösvári Erzsébet 6 hold 1232 □-ól területű nagycserei kaszálójukat megveszik Horváth Antal és neje Mórócz Borbála 890 frtért.

Tóth Mihály és neje Kondor Juliánna ujkerti szőlőjüket megveszi Kocsis Eszter özv. Vezendi Józsefné 1825 frtért.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

Ujdonságok

téli szintartó és fehér

barchentek

és francia

flanellekből,

Kardos László

áruházában Kossuth-utca.

Hatóságilag engedélyezett végkiárulás.

Tisztelettel tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy **szabóüzletünk**

kész férfi- és gyermekruha- áruosztályát

feloszlattuk s meglevő nagy készletünket

igen jutányos áron

véglegesen kiáruljuk s ezzel módot nyújtunk a t. közönségnek, hogy szükségletét nálunk igen olcsón beszerezhesse, mert egész kész férfi- és gyermekruhaáru raktárunkat véglegesen és teljesen ki fogjuk árusítani.

878

Teljes tisztelettel

Szedlák és Vámos.

Gázzal fűtés.

Van szerencsénk tudatni a t. közönséggel, hogy

konyha- és kályhafűtés

czéljaira

a légszeszt köbméterenként **12 krra mérsékelt árban** szolgáltatjuk s ez által a légszeszszel való főzést és fűtést, mely kényelem, tisztaság, (a füst és korom teljes mellőzése) tekintetében amugy is fölötte áll más fűtési módoknak, olcsóság tekintetében is versenyképessé tesszük.

Az érdeklődőknek teljes fölvilágosítást is nyújt

a Légszeszgyár igazgatósága.

630-3-1

Gázzal főzés.

„Csokonai” nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1898.

10655.
1898.

Hirdetmény.

A folyó évben a nagycserei vágástereken termelt 778 véka tengeri, 33 véka gyenge-tengeri, 899 véka kolompér, 522 drb sütőtök, egy szekér disznó-tök, nyilvános árveréseni eladása rendeltetvén el, ezen árverésre határidőül folyó **1898. évi október hó 31. napjának délelőtt 10 órája** a nagycserei Erősllyuki csőszháznál kitzüzetik s arra venni szándékozók meghivatnak.

Debreczen, 1898. október 20.

963-1-1

A városi tanács.

3 tuczat 5 forintért

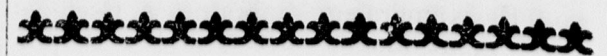
valódi francia

G u m m i

vagy

Halhólyagot 900-26-13

ralegfinomabb minőségben szállít a „Nagybani gumiarú a ktár IX. ker., Üllői-ut 21. szám. — Szótküldés titoktartás mellett utánvétellel, nem tetsző árukért a pénz visszaadatik.

Magy kir. államvasutak igazgatósága.

144738/98. szám.

B.)

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága különféle leltári tárgyaknak u. m.:

I-ső csoport: Műhelyi és pályafentartási czélokra szolgáló aczel és kovácsolt vasszerszámok és eszközök.

II-ik csoport: Aczel és sárgaréz bélyegzők, ólomzár-fogók, lyukasztó-fogók, sárgaréz-betét sulymértékek, stb.

III-ik csoport: Öntött vasszerszámok, tárgyak és eszközök, esavaremelők, tenyéremelők, kályhák, takaréktűzhelyek, ágyu-kályhák, órházi főző-kályhák, lámpás-oszlopok, vasnyoszolyák, vaspadok, egyéb vasbutor stb.

IV-ik csoport: Butorok, asztalos és esztergályos készítmények stb.

V-ik csoport: Bádogos- és lámpaárú-készítmények.

VI-ik csoport: Ágyneműek, pokróczok, függönyök, gördönyök stb.

VII-ik csoport: Acs- és kádár-készítmények.

VIII-ik csoport: Tűzoltó-szerek, fecskendők, Extincteurök, szivattyúk stb.

IX-ik csoport: Vasból való pénzszekrények, pénzládák, és menetjegy-szekrények.

X-ik csoport: Villamos jelzési és levelezési eszközök, telefonok stb.

XI-ik csoport: Gyaluk, gyaluvasak, fűrészek, fűrészlapok, fából készült egyéb szerszámok és eszközök.

XII-ik csoport: Kenderkötelek.

XIII-ik csoport: Festékörlő-kövek, fenőkövek, nyomda-kövek stb.

XIV-ik csoport: Hajtányok, pályakocsik, esigasorok, láncok, vastaligák, vasalt mállakocsik, kézikocsik, vasrakonczák, mozdony-szerkoesi és koesiemelő-állványok stb.

XV-ik csoport: Mentőszekrények, mentőtáskák és beteg hordágyak.

XVI-ik csoport: Százados, raktár-mérlegek.

XVII-ik csoport: Órák.

XVIII-ik csoport: Műszerek, mérőeszközök, rajzvonalzók stb.

XIX-ik csoport: Vizmentes ponyvák és kender-tömlők.

XX-ik csoport: Utazó-bundák és botosok.

XXI-ik csoport: Bőröndös és szijgyártómunkák.

XXII-ik csoport: Kefekötő-árak.

XXIII-ik csoport: Üveg- és porcelán-üeműek.

XXIV-ik csoport: Különbélek u. m. cocusgyékények és cocus-futók, ténatartók, fa- és papirkosarak, sziták, kézi-fúvók, revolverek, jelző-kürtök, állomási névtáblák stb.

3 éven át leendő szállítása iránt nyilvános pályázatot hirdet.

E hirdetmény teljes szövege, bővebb fölvilágosítás, szállítási feltételek, ajánlati űrlapok stb. a magy. kir. államvasutak igazgatóságának anyag- és leltár-beszerzési szakosztályánál Budapesten (Andrássy-ut 73/75. sz. II. emelet 46. ajtó) nemkülönben a kolozsvári üzletvezetőségénél kaphatók, valamint a többi összes vidéki üzletvezetőségéknél is megtekinthetők. A kötelező minták a Budapest-józsefvárosi állomáson levő központi szertárban megtekinthetők. Az ezen pályázatra vonatkozó **ivenként 1 koronás bélyeggel ellátandó ajánlatok 1898. évi december hó 3-ig déli 12 óráig**, ugyancsak említett szakosztálynál benyújtandók, vagy posta útján beküldendők.

A bantpénz 1898. évi december hó 2-ik napjának déli 12 órájáig a magy. kir. államvasutak főpénztáránál teendő le.

Budapest, 1898 évi október hóban.

Az igazgatóság.

Utánnomás nem díjaztatik.

957-3-2

